

QOD, Andreasen și adevărul prezent

Sâmbătă, 27 octombrie 2007

Gili Cârstea

La 50 de ani de la publicarea lucrării Questions on Doctrine, teologii bisericii se adună zilele acestea (24 – 27 octombrie) la Universitatea Andrews pentru ceea ce ei numesc “un dialog angajat, reflectiv, academic.”

Nicio carte nu a stârnit atâta controversă, în toată istoria Bisericii Adventiste, controversă care continuă să afecteze profund rolul și locul acestui popor în actuala conjunctură.

Publicată de un grup de teologi de frunte ai bisericii, sub supravegherea Conferinței Generale, lucrarea se dorea a fi “o completare a lungului proces de clarificări, rectificări al unor concepții greșite și exprimări ale adevărului în fața Bisericii și lumii.” Alții au văzut în ea doar o depărtare de la adevărul adventist al sanctuarului, cu elementul ei central, ispășirea și natura lui Hristos, iar M.L. Andreasen – considerat un expert în doctrina sanctuarului – a declarat că lucrarea reprezintă “cea mai subtilă și periculoasă eroare.”

Barnhouse și Martin, reprezentanții lumii evanghelice, nu au venit întâmplător să bată la ușa bisericii pentru eventuale clarificări, așa cum se lasă să se înțeleagă prin publicațiile noastre recente. În acea perioadă lumea creștină era prinsă de un avânt nou pentru unitate religioasă, iar Consiliul Ecumenic al Bisericilor începea să aibă o tot mai mare influență în politica internațională. De asemenea, Biserica Romano-Catolică se pregătea de Vatican II, o monumentală lucrare de ajustare a catolicismului la mișcarea ecumenică, pregătitoare pentru aducerea înapoi în staul a “fraților despărțiți.”

Evanghelicii doreau să știe dacă Biserica AZS este dispusă, capabilă și destul de matură spre a face schimbările obligatorii în noul climat de efervescentă ecumenică. Ei spuneau că teologia și predicarea adventistă sunt incompatibile cu unitatea la care ne cheamă Hristos, și că este timpul să decidem singuri dacă dorim să rămânem o sectă necreștină, arogantă și criticoasă, sau să facem pasul epocal spre unitatea creștină.

Răspunsul a fost peste așteptările lor, iar publicarea cărții Questions on Doctrine a fost, pentru ei, semnalul că Biserica Rămășiței renunță la statutul de mișcare profetică a vremii sfârșitului și acceptă să fie primită în marea familie a lumii evanghelice, ca o altă denominațiune din largul spectru de confesiuni creștine.

Într-adevăr, de atunci biserica a încetat să mai fie obiectul criticii și al opoziției din partea celorlalte culte, și ni se oferă o îmbrățișare frățească oriunde suntem dispuși să acționăm sau să colaborăm. Doar că unitatea în interiorul bisericii a fost grav afectată, și aproape imposibil de realizat.

Deși teologia declarată oficial prin Questions on Doctrine este sprijinită de cea mai mare parte a membrilor academiei adventiste, și deci acceptată și predicată de corpul pastoral, nu sunt puțini cei care continuă să susțină că biserica a făcut un pas de o gravitate extremă. Ei spun că poziția susținută de Andreasen în chestiunea sanctuarului este cea corectă, și că fără o întoarcere la acea poziție Biserica Adventistă nu are ce căuta pe scena internațională, deoarece nu are nimic de spus și nu contribuie cu nimic la succesul reformațiunii protestante.

Fragmentarea produsă de acest incident major al istoriei noastre este recunoscută chiar de cel mai mare susținător contemporan al poziției prezentate în QOD, George R. Knight. Iată ce spune el:

“Este imposibil să subestimăm influența lui M.L. Andreasen asupra teologiei adventiste a secolului 20. Pachetul lui teologic este atât de important dezvoltării adventismului modern încât o persoană este obligată să răspundă într-un fel sau altul. Indivizii sau grupurile din biserică fie primesc teologia lui, fie o resping. Neutralitatea nu este o opțiune pentru cei care înțeleg învățăturile lui” (G.R. Knight, A Search for Identity: The Development of Seventh-day Adventist Beliefs, p. 144).

Adevărat. De aceea unitatea pe care o promovează președintele CG va rămâne totdeauna un vis irealizabil. Este imposibil să aperi teologia predicată în QOD și în același timp să crezi în doctrina sanctuarului. În această criză nu există neutralitate.

În cuvântarea sa de la sesiunea de toamnă a Comitetului Executiv al CG, fratele Paulsen comenta prezenta conferință aniversară de la Andrews, și nu-și putea ascunde nemulțumirea că la ea au fost invitați și unii care au criticat poziția bisericii față de acest pas nechibzuit al conducătorilor din anii '50. Noi ne așteptam să critice faptul că au fost invitați teologi neadventiști, care chiar nu aveau ce căuta la această întâlnire. Unii dintre aceștia somează biserica de zeci de ani să-și facă publică decizia de a susține teologia QOD prin republicarea cărții, dacă vrem să nu fim retrogradați în liga sectelor. Cu prezența acestora fratele Paulsen nu are nicio problemă.

Dar așa se întâmplă când biserica oferă mai multă credibilitate teologiei instituțiilor de învățământ ale lumii decât soliei pe care Dumnezeu a trimis-o poporului Său prin mesagerii Săi aleși. Ce se întâmplă azi în adventism este același milenar eșec de a nu-l sesiza pe Baal în acțiune, acum doar agravat de implicațiile vaste pe care le presupune, la final de mare controversă.